

V r. 1968 zlepšila čs. rekord ml. dorostenek na 600 m, byla spoludržitelkou rekordu ČSSR na 3x600 m. Dalšího roku se stala nejúspěšnější sportovkyní okresu díky překonání čs. dorosteneckého rekordu na 800 m, vítězství na mistrovství ČSSR na této trati, 4 titulů přebornice Středočeské župy a 10 novým oddílovým rekordům ! V průběhu roků dalších odváděla Růža Auto Škodě vše, co bylo v jejích silách, takže dnes jí máme zapsanou na čelních místech historických tabulek.

Růžin mladší bratr Vlastimil /nar. 1957/ měl dáno od pána Boha - z dětí Eliášových nejtalentovanější, zároveň s nejmenší chutí trénovat a překonávat překážky. Škoda, že jeho předvojenská bilance byla Vlastovou labutí písní. Přeborník republiky 1971 na 1500 a 3000 m dorostenců mladších zaznamenal téhož roku 4 čs. rekordy na 800, 1500, 2000 a 3000 m. Do podzimu 1974 patřil do čs. špičky s obrovskými ambicemi na evropské pody. Vojna v RH Praha však talet zkazila a Vlastovo povojenské závodění už byl jen odvar dřívějších let...

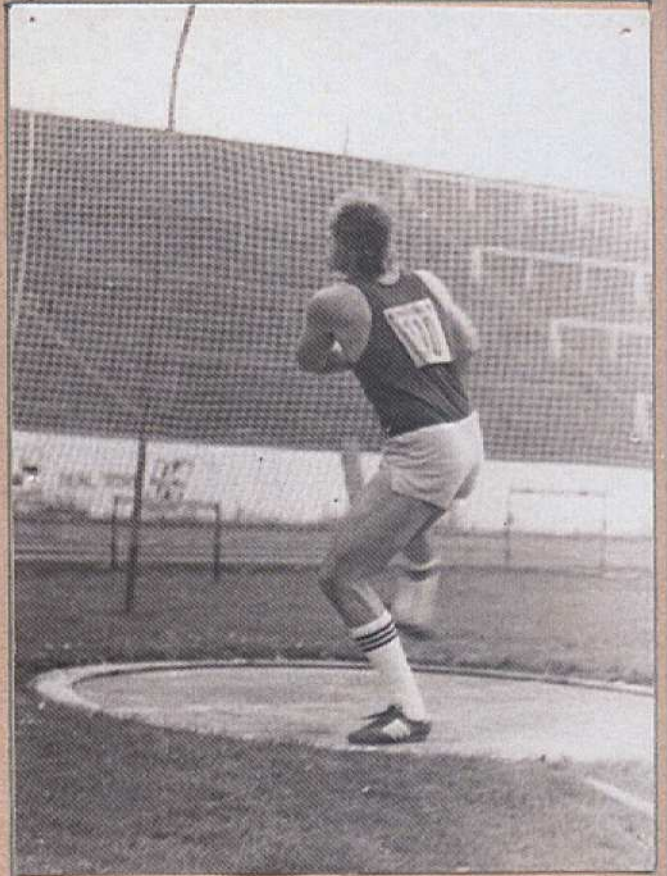
Geniálním fenoménem sprintu v celé 65 leté historii byl Ing. Vladimír Hamáček /nar. 1954/. První republikovou medaili přivezl Vláda na podzim 1968 z Vlašimi a šlo o žákovský bronz ze šedesátky. Potom přišly dokonce přebornické tituly z mistrovství ČSR i ČSSR, starty ze dorosteneckou reprezentací. Vrcholem byla sezóna 1973, kdy svěřenec M. Zdílny vybojoval 107,3 mistrovských bodů /nejvíce ze všech borců NL ČSR všech skupin/, dvojnásobný přeborník kraje odtaturoval a přešel do pražské Slavie. Zde sice běhal celostátní ligu, ovšem osobní rekordy si nezlepšil. V závěru studia ČVUT přestoupil zpět a svému oddílu posloužil. Jeho maxima se zdají být pro dnešní sprintéry nedosažitelné.

Připomeňme další úspěšné atlety tohoto plodného období : Miroslav Zdílna, původem Berouňák, léta nepostradatelná opora sprintu, dále i úspěšný trenér, Jiří Kramer /trenér O. Mlejnek ml./, jenž posunul Fiedlerův oddílák ve výšce, Josef Brych, roky opora vrhů, především v disku, později zenícený trenér, jenž vychoval řadu úspěšných technikářů, Zdeněk Vítek, prvý boleslavský diskář přes 50 m, po návratu z Dukly Praha pilíř v disku i kouli, Petrové Beránek a Švarc-výteční středotračaři, Lenka Nováková /trenérka Gita Schafferová/, vícenásobná medailistka z dorosteneckých přeborů na 800 m úvodem 70. let, Ing. Václav Novák, který posunul roku 1971 boleslavský koulařský oddílák na 1551 cm a v áčku závodil 2 desetky let, Václav Bernard, nenápadně se lepšící učitel, co okolo roku 1972 sbíral jeden koulařský a diskářský vavřín za druhým, Bohuslav Štangel, první Boleslavák oštěpem přes 70 m, Rudolf Výborný, přeborník republiky dorostu a stále ještě rekordman Auto Škody v kladivu, Jaroslav Železný, stálice na oštěpařských sektorech a tak později mimořádně úspěšný trenér, Zdeněk Dvořák, vícenásobný dorostenecký mistr republiky v disku, 5. na 1. evropském juniorském šampionátu v Paříži /1970/, později s titulem Ing. vrátivší se z Dukly a VŠ Praha, Jiří Kristek, skvělý trojskokan a dálkař .

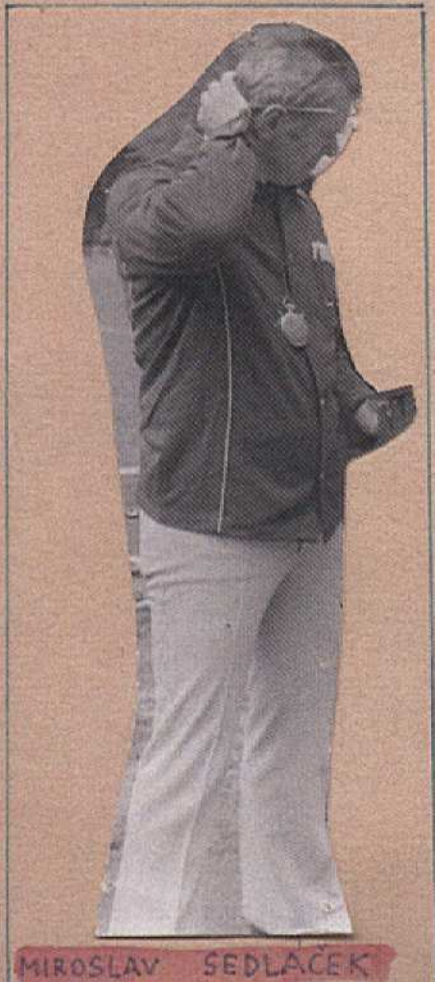
V 65. roce proběhl úspěšný sjezd mladoboleslavských atletů /40.výročí/ a v redakci O.Mlejnk a Vl.Gruse vyšel pamětní almanach. Muži oslavili jubileum postupem do II. ligy, v níž závodili celé desetiletí. V roce 1974 teklo sice hodně do bot, ovšem po historickém nerváku 13. 10. v Karviné si žlutomodří

VÁCLAV PUDIL

Ing. Zdeněk Dvořák

MIROSLAV SEDLÁČEK

Petr Švarc a Jaroslav Herčík /9/.

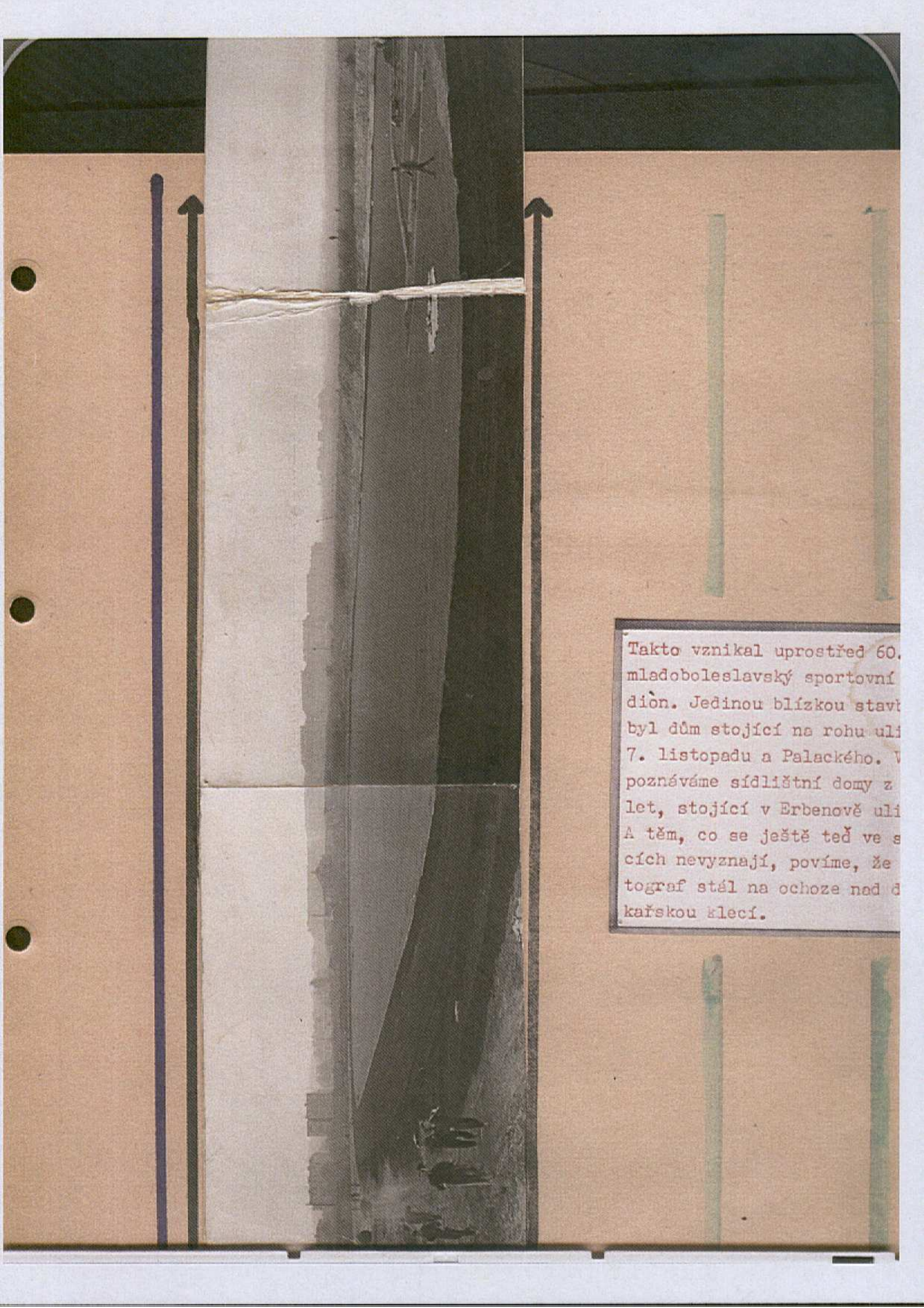
zachovali ligovou příslušnost. Zmínku zaslouží skutečnost, že v letech 1966-68 byl mužský ligový tým i běčko doplněny vojáky z Armádního sportovního družstva, jež sídlilo v Žižkových kasárnách a díky jemuž našli do Ml. Boleslavi cestu

OSLAVY
40 LET
ODDÍLU

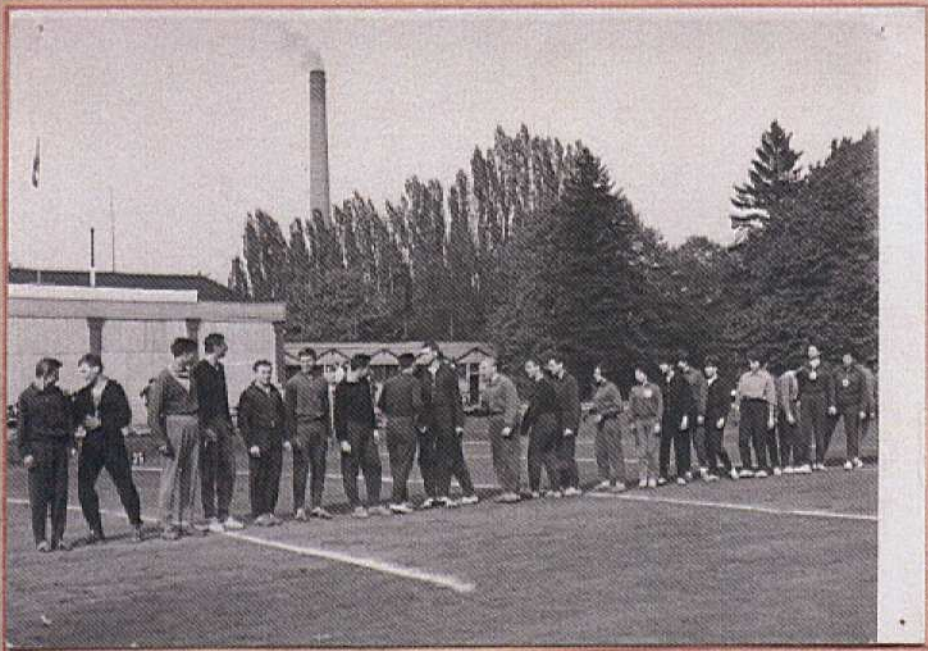

Takto vznikl uprostřed 60.
mladoboleslavský sportovní
dion. Jedinou blízkou stavbu
byl dům stojící na rohu ulic
7. listopadu a Palackého. V
poznáváme sídlištní domy z
let, stojící v Erbenově ulici.
A těm, co se ještě teď ve s
cích nevyznají, povíme, že
tograf stál na ochoze nad d
kařskou kletí.

TRADIČNÍ NÁSTUP
PŘED UTKÁNÍM

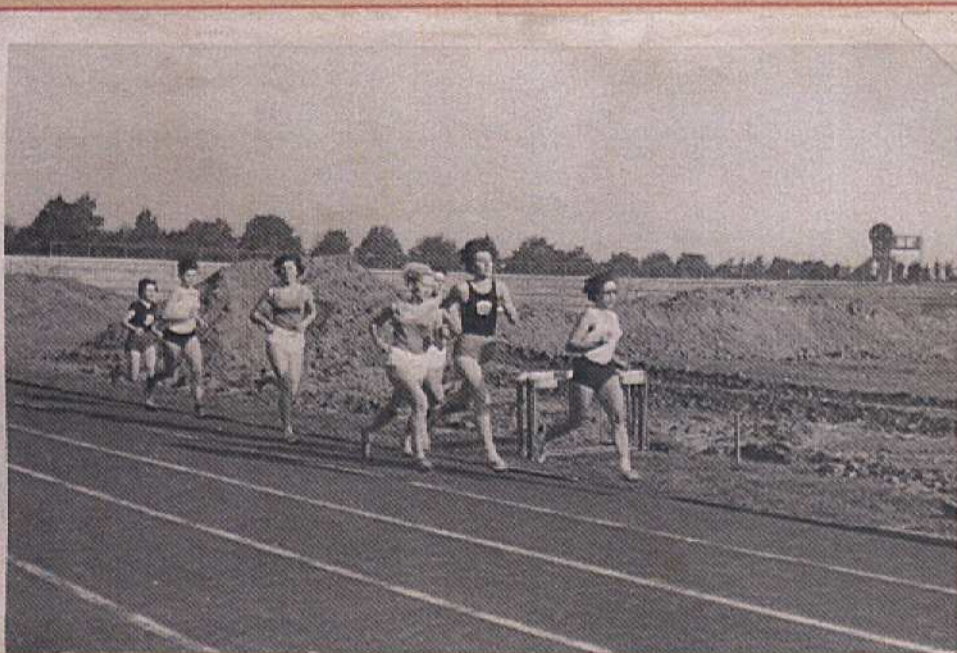
VRSTEVNÍCI :

KOLÍN

NOVÁK IVAN RAIS KRAUS

PERMAN TRHOŇ

HARANT HAVELKA BĚLSKÝ

17. ŘÍJEN 1965:

KVALIFIKACE
O II. LIGU ŽEN

BĚH NA 800M

VEDE GITA
SCHAFEROVÁ

JIŘÍ HLAVÁČ,
tentokrát bez treter

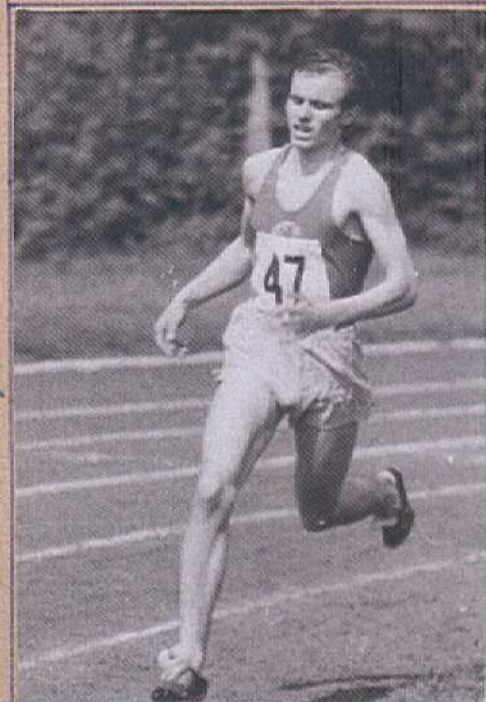
Celek žen na konci první půle sedmdesátých let : stojící V. Zapallová, M. Krautwurstová, K. Klosová, V. Trčáková, D. Planderová, H. Frantimová, D. Atenasová, ved. St. Eliáš st., v pokleku V. Šlechtová, H. Benzátková, K. Eliášová, K. Kadličková, J. Volfová, I. Charouzová, J. Kelerová, A. Kramarová, B. Morevcová a ležící A. Soukelová a H. Svobodová.

MUDr. VÁCLAV PETŘÍČEK /vlevo/
patřil dlouhá desetiletí
k mladoboleslavské atletice.
Do historie se zapnul především
svým přístupem a obětavostí.

3 mistři ČSSR 1969 :
Zdeněk Dvořák, Alžena Eliášová,
Rudolf Výborný

VLÁSTA
ELIÁŠ

MLADOBOLSLAVSKÉ
SPRINTERSKÉ ESO:
VLADIMÍR HAMÁČEK

JEDEN Z NEJ-
VĚTŠÍCH OD-
DÍLOVÝCH SMO-
LAŘŮ : STANDA
ELIÁŠ ML.

borci jako J. Bareš, Č. Hovorke, J. Platl, V. Gilk, P. Jirásek, V. Heger atd..
loncem 60. let se dostala do krize ženská atletika, ale díky entuziasmu St.
liáše st. se za 3 roky dostaly ženy do národní ligy, kde se na léta zabýdly
e středu tabulky. Dlužno dodat, že od r. 1969 se přešlo na systém víceutkání
dísto dosavadních střetnutí 2-3 soupeřů. Další podstatná skutečnost : r. 1966
e začínají atleti /už pod hlavičkou Auto Škody/ stěhovat na ještě nezařizený
střední stadión v Hobeši, neboť STK přikázala závodit na drahách přes 300 m.
oku 1968 je letní již opuštěno definitivně a nové sportoviště pomalu zajiš-
uje atletům i zázemí.

V tomto desetiletí uskutečnili Mladoboleslavští řadu úspěšných zahranič-
ních zájezdů / 1965 Rakousko, 1968 SRN, 1972 a 1974 Rumunsko/. Roku 1974, na
počet 1000 let města Mladé Boleslavi, se na ústředním stadióně /už vybaveném
apexovými rozběhy/ konalo mistrovství ČSR v atletice dospělých, rok před tím
de o tytéž počty závodili borci z čs. dorostenecké špičky. Značný podíl na
ústu výkonnosti byl podmíněn tvůrčím přístupem Václava Pudila k výkonu funkce
ředsedy oddílu.

6. 1975 - 1984 : DESETILETKA JANA ŽELEZNÉHO

Uvedená perioda, zařazená do 6. pokračování našeho vyprávění, je patr-
ně nejúspěšnějším desetiletím mladoboleslavské atletiky. Na obrovském
náhrdelníku úspěchů se vyjímají vedle super parly Jana Železného jména
M. Sobotky, L. Kverka, D. Bartošové, M. Doležala /kteří všichni závodili
v oštěpu/, A. Höffera, L. Šubrta, D. Šubrtové a právě tyto hvězdy ve
žlutomodrém dresu budou hrdiny tohoto dílu. Společným jmenovatelem řady
těchto talentů je, že přešly "systému vrcholového sportu. V pozadí těchto
plodných let byla práce vedoucího Tréninkového střediska mládeže Josefa
Brycha, jenž v půli hodnoceného období přešel do funkce státního trenéra
což bylo v podstatě vyznamenání pro mladoboleslavskou královnu sportu.

Dorostenec Jan Železný na konferenci TJ ocenovaný tajemníkem F. Honzákem, uprostřed Libor Kverek

Jan Železný /narozen 16. 6. 1966/ poutal na sebe pozornost už jako capart doprovázející svého tátu Jardu na tréninky a do úctyhodné vzdálenosti odhazující pruty. Když přišla žákovská kategorie, tak Honza koketoval s házenou a jednak sbíral - zatím ještě bezvýznamné-pocty pro Boleslav. 2. května 1982 hodil 6742 cm a stal se čs. rekordmanem mladších dorostenců, záhy se polepšil na 7026 cm a 7108 cm. Příští rok sbíral Honza zkušenosti na mistrovství starého kontinentu juniůrů ve Schwechatu, nejdále 7434 cm. V r. 1984 si Honza zapsal do tréninkového deníku už 8032 cm /samozřejmě další rekord ČSSR/, evropská špička. Nezbytné dodat, že mladoboleslavský rodák L. P. 1985 posunul své maximum a na podzim nastoupil základní vojenskou službu v Dukle Banská Bystrica, v jejímž dresu 20 měsíců po odchodu od nás hodil 8766 cm, do jara 1990 světový rekord. Po vojně před nástupem do Bystrice jako voják z povolání Honza zlepšil v našich barvách 3.10. 1987 /přibližně rok před olympijským stříbrem/ rekord stadiónu, oddílu i Středočeského kraje /samozřejmě novým typem oštěpu/. Dodnes se ve sdělovacích prostředcích různými jazyky připomíná, kde a u koho šampion začínal dříve, než vystoupil na oštěpařský Olymp.

Na 6. základní škole ve sportovních třídách začínal další mladoboleslavský oštěpař evropského věhlasu Libor Kverek /nar. 14. 3. 1976/. Dorostenecká léta prožil v tandemu s Janem Železným a dokonce spolu závodili v mezistátním utkání jako čs. dvojice. Trenér Ing. J. Sechomský připravil Libora k zisku řady dorosteneckých medailí z čs. šampionátů, výžavným závodem bylo utkání ČSSR - Řecko v Praze, kde dosáhl hořdu 74,56 m. Po SZTŠ šel Libor studovat do Prahy Vysokou školu zemědělskou a přestoupil do VŠ Praha, v jehož oranžovo-modrém oblečení patří už do nejužší československé špičky.

ZDĚŇKA MEVJELOVA'

Pokračovatelkou tradice posíl z Bakova byla Dana Bertošová, jež díky tréninkům podle not Ing. Sachomského posunula letitý oddílák žen na 4814 cm, přivezla z několika dorosteneckých mistrovství republiky i federace medaile. Po své nejuspěšnější sezóně 1983 Dana přestoupila do RH Praha, později se znovu do Mladé Boleslavi vrátila a i přes rodinné starosti byla oporou družstva žen v národní lize pod jménem Kameníková.

ANTONÍN ZÁKONOV

Dagmar Šubrtová /nar. 6. 10. 1961/ začala s atletikou v žákovském věku

ve sportovní škole, potom měla ze studijních důvodů půst, v 77. roce na podzim zahájila přípravu a v létě 1978 už zářila - stala se dorosteneckou mistryní ČSR. O rok později se jako druhá atletka těšila z pocty „nejúspěšnější sportovkyně TJ Auto Škoda“ 1979 ! Ten rok byl přímo fantastický a kudrnatá blondýnka vyhrála všechny patnáctistovky, kde mohla, výrazně se zrychlila na kratších tratích. V roce 1980, kdy maturovala, zvítězila na přeboru ČSR žen v hale na 1500 m /po 12 letech tento titul pro oddíl !/, přišla pozvánka do reprezentace státu, samozřejmě bylo vítězství na utkáních národní ligy na 400 i 800 m i další úspěchy svěřenkyně B. Zítky. Vzhledem ke studiu v hlavním městě Dáša odešla do VŠ Praha, kde zlepšila svá maxima a patřila do čs. špičky.

Z Příbrami přišel do města na Jizeře studovat průmyslovku Aleš Höffer /nar. 1962/, talent v dálce, sprintech a nad překážkami. Auto Skoda díky jemu i trenéru Horákovi posbírala několik titulů přeborníků ČSR i ČSSR venku i v hale. Aleš později odešel do Slavie IPS Praha a RH Praha a stal se mimo jiné halovým mistrem Evropy dospělých !

V Bezně byl pro atletiku objeven Luboš Šubrt /nar. 29. 11. 1963/. Záhy svěřenec trenéra Jiřího Hlaváče zaběhl jako mladší dorostenec 800m pod 2:00. Vynikající formu měl Luboš už v létě 1982, kdy byl chválen co by mistr ČSSR dorostu /1:51.08 min/ i za způsob boje v Čs. sportu. 11. červen 1983 se zapsal do historie našeho sportu ve městě - 20 letý automechanik L. Šubrt zaznamenal na 800 m výkon 1:48.81 min, dnešní oddílák a jediný čas pod 1:50 min. Na podzim pak zavolala Luboše pražská Dukla, kde válčí jako reprezentant ČSFR dosud.

Vpředu Aleš Höffer, v pozadí Miroslav Vějíř

Miroslav Doležal
v reprezentaci

Vladimír Koučelka

Lenka Nováková
s trenérkou
Gitou Schafferovou

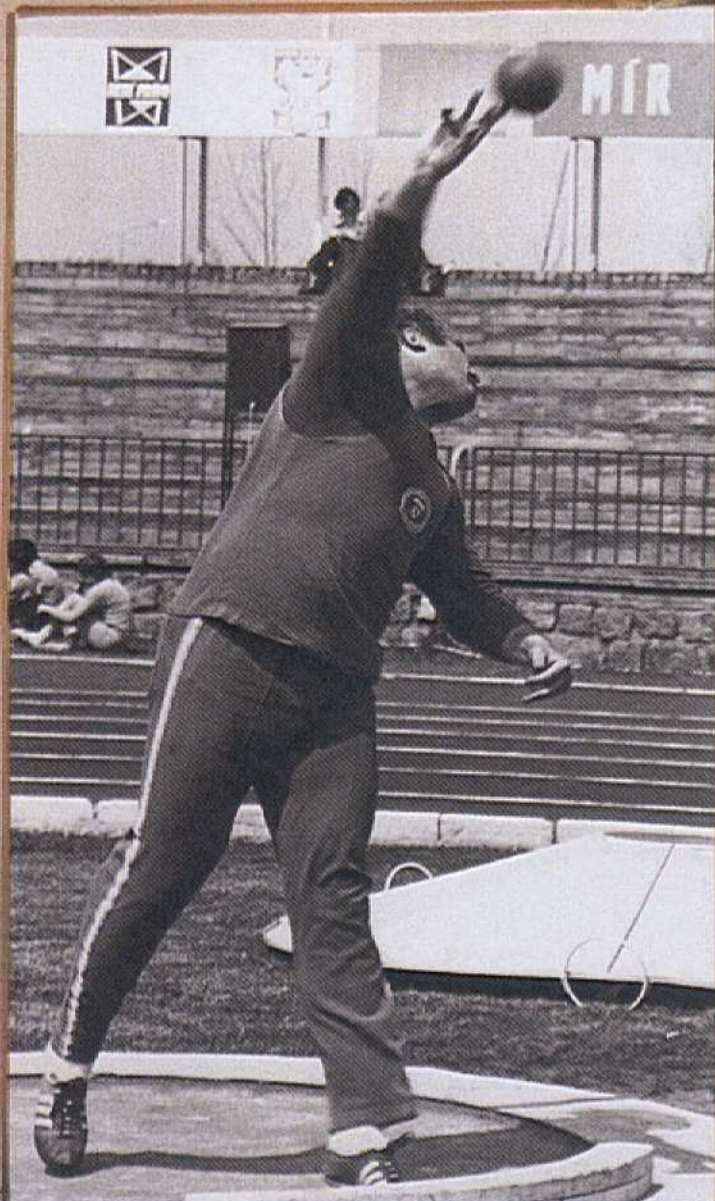
Zdeněk Beneš
/a jeho stín/

Vynikajícím způsobem reprezentovaly na přelomu 70. a 80. let metropoli na Jiže sprintérky od Mir. Zdílny Eva Hůlková a Zdena Nevyjelová, mimořádnými oštěpařskými nadějemi byli Mirek Doležal, Milan Sobotka a Jitka Nováková, fenomény na středních tratích byli Ivo Kylař z Králík a odchovanci Jiří Heřmanský a Jaroslav Koťátko /oba trénoval K. Hoferek/, později Jaroslav Chlubna a Vlastimil Katzer /ty připravoval PhDr. Pavel Svoboda/, jedinečnou osobností choďeckých tratí byl Stanislav Mezera, přibližoval se mu Jar. Průckner, nejdleší běhy ovládali Vláda Koučelka se Zdeněkem Benešem, překážky a dálku mistrně zvládala Jana Hančová, později Radka Jarošová, perfektními skokany do dálky byli počátkem druhé půle 70. let Josef Horák /stále má oddílák 740 cm/ a Antonín Zákonov, skvělý trojskokan a ještě lepší basketbalista, posilou pro diskařskou klec byla Alena Dvořáková, není možné nejmenovat svéřence O. Žáka trojskokana Zdenka Vanoučka, hvězdou koulařských kruhů byl po roce 1975 Jan Skoupý, který přestoupil z Dukly Praha, a dosud suverenně kraluje v tabulkách oddílu. Pochopitelně, že závodili i další.

Celé desetiletí působily mladoboleslavské A týmy v národní lize /i když sem tam byla ligová příslušnost zachována na poslední chvíli/. Vrcholem byl jednoznačně rok 1979 : obě ščka v NL druhé, ve finále NL těsně za celky postupujícími do celostátní ligy, všechny 4 dorosty přeborníky kraje, mladší

Patnáctistovka -
disciplína z nejzajímavějších

Jiří Hejmaiský

Vlastimil Nätzer

Vrh koule
a
Jan Skoupy

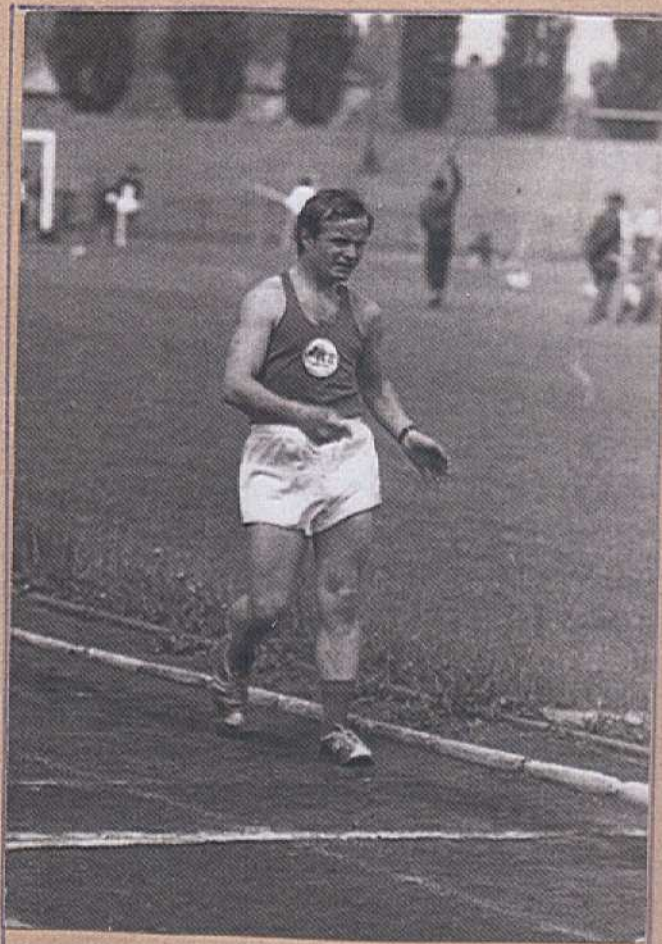
Sprintér Leopold Novotný

Vrhač Vladimír Velfšek

Čtvrtkeř František Najman

Chodec Jarošlav Novák

Ocenění úspěšných závodnic Dagmar Šubrtové a Evy Hůlkové metodikem TJ Auto Škoda Svatoplukem Kveizarem

Píše se rok 1979 a schyluje se k utkání ŽENY - BA-FUŇÁRI. Funkcionéři oddílu ještě v plné síle : stojí Hlaváč, Martínek, Brych, Frückner, Sedláček, Horák, Legner, Jílek st., Železný st., sedí Ollé, Kópřiva, Hoferek, Pudil, Grus, Zdílna a Zítka.

dorostenky skončily v ČSSR 4., závodníci oddílu přivezli 38 medailí z přeboru republiky a federace, z toho zlato v ČSSR 3x Šubrtová a Hůlková, v ČSR 2x Šubrtová, Heřmanský, Sobotka, Bubeníčková, Budín a P. Železný !

Dále třeba dodat, že v průběhu let 1975 - 1984 zahájila Auto Škoda výměnné zájezdy do města Vantaa ve Finsku, s nímž má Mladé Boleslav družbu. Taky se začala psát historie Velké ceny města Mladé Boleslavi v hodinovce chůze na dráze /zatím 14. ročníků/, jež vícekrát na ústřední stadion přiláka la chodce z nejužší čs. špičky. Běh Štěpánkou oslevil roku 1983 padesátiny.

Kalendář ukazoval rok 1984 a Miroslav viděla republikový šampionát 15 a 16 letých dorostenců. místní veteránský šampion Jiříek Dolenský se rozhodl věnovat ze své bohaté sbírky ceny nejlepším chlapcům v bězích na 500 m. Sekun-
duje L. Kysela.

7

POVÍDÁNÍ 7. - POSLEDNÍ PĚTILETKA

Vyprávění o největších postevách historie mladoboleslavské atletiky máme v tuto chvíli v podstatě za sebou. Zbývá jen oživit vzpomínky na hrdiny let 1985 - 1989, jejichž jména máme v živé paměti. Pětiletí vévodily populární osobnosti jako Ing. M. Jílek, P. Budín, L. Neprašová a jiní.

Jako na houpačce se pohybovaly během pěti let dospělá áčka Auto Škody, /1985 : muži v nár. lize 6., ženy v nár. lize 5., 1986 : sestup mužů i žen, 1987 : postup mužů i žen do nár. ligy, 1988 : sestup mužů i žen, 1989 . postup do II. NL/. Třeba do datm že ty sestupy byly vždy těsné, nicméně žlutomodří dopláceli na nevyrovnanost kolektivu a těžkovysvětlitelné výpadky některých bodců, beroucích osud družstva na lehkou váhu.

**TAKTO JSME NAPOSLEDY
POSTOUPILI DO 1. NL**

3. X. 1987 - ML. DOROSTENKY AUTO ŠKODY
TŘETÍ V ČSSR I V ČSR
A HLADA BOLESLAV SE RADOVALA

JIRÍ KEZMAR A JEHO STŘEDL

LĚTAJÍCÍ
"PEDIATR"
TOMÁŠ VERNER

ING. MIREK ČINKA

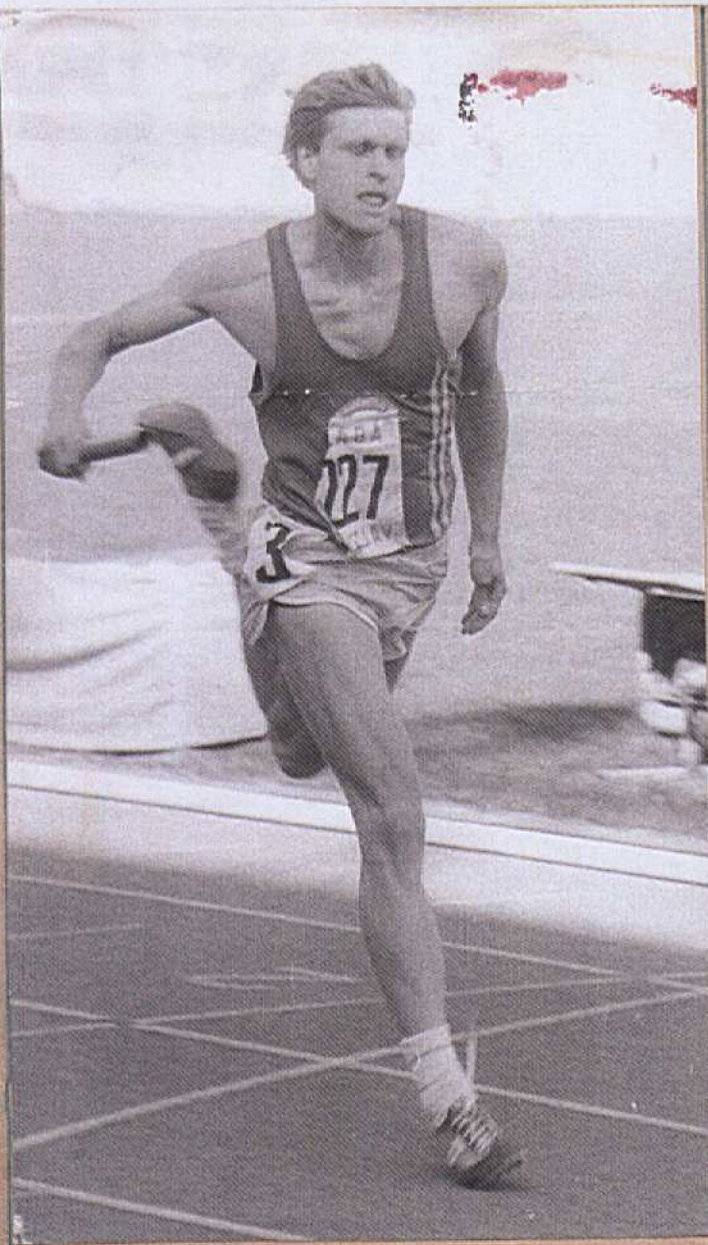

TYČKAŘ A PŘEKÁŽKAŘ
ING. MILAN JÍLEK

DLOUHOLETÝ TRENER
A SEKRETÁŘ ODDĚLU
KAREL HOFEREK

NADEJNÍ STŘEDOTRAŤAŘI
Z BYNĚK HABELT
A JIŘÍ NOSÁLEK

← VŠESTRANNÝ PETR BUDÍN

✓
PŘEMEK
KUBÍN
PŘI
STEEPLU
(31)

NAŠI BĚŽCI VE SLUŽBÁCH GIGANTŮ

Libor MENŠÍK (RH PRAHA)

17 Luboš ŠUBRT (DUKLA PRAHA)

20 Libor POLÁNEK
(tehdy AŠ, dnes
LIAZ JABLONEC)

Nejvýraznějším kolektivním aktivem údobí je bronz v ČSR i ČSSR pro mladší dorostenky L. P. 1987. Jde o největší poválečný kolektivní úspěch, za nímž třeba vidět závodnice Štefflovou, Nývltovou, Benešovou, Strakovou, Neprašcovou, Rulcovou, Krylovou, Hoferkovou atd..

Oporou týmu mužů byli v těchto sezónách Ing. Milan Jílek /tyč, překážky/, Ing. Miloslav Možík /překážky, výška/ a Petr Budín /výška a dálka - odchovec sportovních tříd na 6. ZŠ, ačkoliv byl už v žactvu neoficiálním světovým rekordmanem se 197 cm a v dalších letech bojoval nejen se soupeři na sektoru, ale i s nemocemi, po vojně a založení rodiny se „sebral“ a do dálky pokořil 7 m, ve výšce zaznamenal mladoboleslavské historické maximum, dokázal se prosadit i v desetibojí/. Výraznými členy oddílu byli středotráťáři J. Vajsejtl, M. Hašlar, L. Polánek, J. Nosálek, vesměs úspěšní zejména na dorosteneckých šampionátech.

MÍŠA HOFERKOVÁ

V ženských složkách to nejdále dotáhly Lenka Neprašová, Romana Kozderková, Michaela Hoferková, které získaly značný věhlas na středních tratích.

Na úspěších odchovanců v posledních letech mají zásluhu Tréninkového střediska mládeže, jež pracovalo pod vedením Josefa Horáka.

Semozřejmě, plocha k charakterizování šesti a půl desítek let byla omezená a proto se na všechny hrdiny tisícovek závodů nedostalo. Byl-li někdo zapomenut, nebylo to zlým úmyslem, ale těžko po létech podchytit vše a těžko srovnávat navzájem rozdílné výkony.

Takže na závěr dovolte autorovi seriálu vyslovit přání, aby ten, kdo bude sestavovat příští podobný průřez historií oddílu, mohl popisovat ještě pronikavější úspěchy sportovců z města na Jizeře a věrme, že zapíše i ten důležitý fakt, že se v Mladé Boleslavi začalo běhat na tartanu.

BUDIŽ TYTO STRÁNKY
MALÝM PODĚKOVÁNÍM
GENERACÍ AKTIVNÍCH
ZÁVODNÍKŮ
NEJMENOVANÝM
ROZHODČÍM
NAŠÍ
ATLETIKY

65 let rozhodčích

aneb

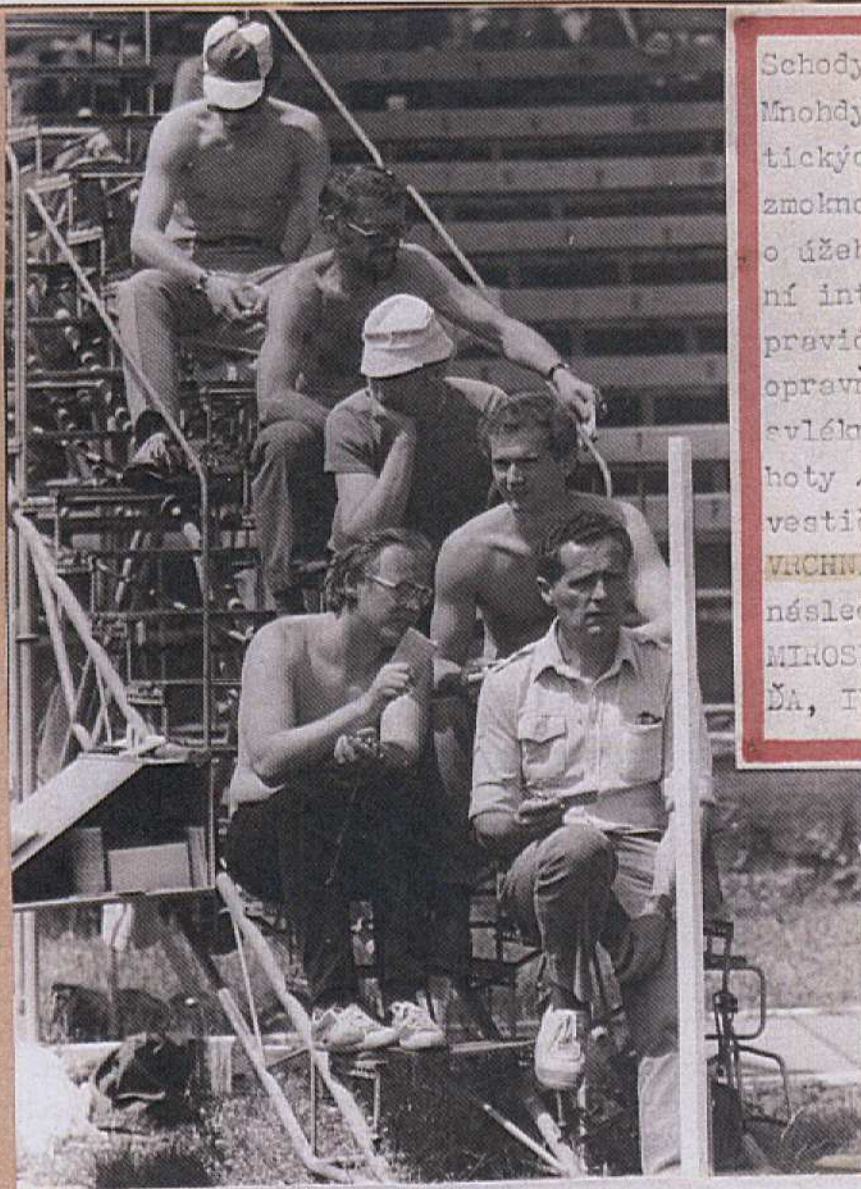
conditio sine qua non
(podmínka nezbytná)

ROZHODČÍ CHŮZE máme možnost vidat v Mladé Boleslavi při práci na pravidelných hodinovkách. Rozhodčí měří a zapisují po závědě, kolik jeden každý borec za těch 60 min. skutečně nšlapal, k tomu jim pomáhá kolečko v ruce MIROSLAVA SEDLÁČKA. A kdo že jsou ti další? Zprava ING. JÁROSLAV PRUCKNER, prof. JINDŘICH ZAPADLO, STANISLAV ELIÁŠ st. a VLADIMÍR LEGNER.

Schody pro ROZHODČÍ V CÍLI.
Mnohdy namních strážci atletických paragrafů pořádně zmoknou, v tomto případě jde o úžeh. Ovšem - jsme-li přesní interpreti atletických pravidel - ani tento fakt neopravňuje zachycené pány vysvléknout předepsané šedé kalhoty /sukně/, bílou košili či vestičku s odznáčkem. Nejníže VRCHNÍK BĚHŮ MILAN JÍLEK st., následují OLDŘICH NAVRÁTIL, MIROSLAV KNESPL, JAROSLAV BUŠA, IVAN VANÍČEK atd.

Dnes už historický snímek dává tušit - podle výzdoby ústředního stadionu můžeme rozluštit sportovní odpoledne před dojezdem Závodu míru - blížící se atletickou show. Proto ten slavnostní nástup sportovců i rozhodčích. Připomeňme si jména některých rozhodčích, kteří tehdy mačkali stopky, natahovali pásma nebo nasazovali laťku na stojany a zapisovali do protokolu kolečka a křížky : JIŘÍ KVIČALA, JIŘÍ SOPOUŠEK, JIŘÍ KRAMER st., LUDVÍK OLEŠ, ANTONÍN SVOBODA, VLADIMÍR LEČNER, FRANTIŠEK VANÍČEK, VĚRA

START, zahájení běžeckého nebo chodeckého závodu, chvíle zejména u sprintů velice důležitá pro konečný výsledek. Proto se tu kumuluje nečekanost s nervozitou a je třeba, aby situaci měl pod kontrolou zkušený **STARTÉR**. Jedním z těch známých a vyhlášených je i Mladoboleslavák **VLADIMÍR LEGNER**. Většinou se pohybuje po hřišti za jakéhokoliv počasí a kromě své finální činnosti, startování, závodníky před vydáváním povelů prezentuje a po výstřelu má za úkol i přesunutí startovních bloků tam, odkud se pobeží následující závod.

NÁŠ STATISTIK

ING. JAR. PRŮCKNER

DIRIGENT BEZ TAKTOVKY

Z doby, kdy chodecký závodník Auto Škody Jaroslav Průckner toužil pro svůj tým vybojovat i nějaký ten ligový oštěpařský bodík, se dochoval tento snímek. Jistě, oštěpařští experti typu Jardy Železného či Mírka Sachomského raději nad svéráznou technikou bakovského roďáka zakroutí hlavou, ovšem v zachycené pozici nelze nenapsat, že dirigent se příliš rozmáchl a obří taktovka mu vyklouzla z ruky. A že Jarda má k muzice velice blízko, to fakt všeobecně známý - proto ten titulek shora

NENÍ VŮBEC PŘITAŽENÝ ZA VLASY

JAK TO BUDE DÁL

ATLETI AUTO ŠKODY PO SEZÓNĚ 1990:

OBAVY SILNĚJŠÍ RADOSTI!

Mezi aktivy oddílu mladoboleslavských atletů můžeme v právě skončeném závodním roce nalézt především bronz družstva mladších dorostenců v rámci celé CSFR, „federální“ medaile ze soutěží jednotlivců díky mladším dorostencům Dudkovi, Zemanovi, Hodačovi i juniorce Nepřašové, tři zlaté z přeborů ČR pro sprintéra Dudka. Podařilo se důstojně oslavit 65 let královny sportu ve městě na jízce. Tato fakta by opravňovala mladoboleslavské činovníky ke spokojenosti, ale je tu strach z budoucí sezóny!

Ano, tuto nejistou situaci způsobuje totiž proplatenec otázek, jejichž společným jmenovatelem jsou finance. Neví se, jaké zdroje příjmů bude mít oddíl, otázky dotací z vedení atletiky nejsou dořešeny (snad podle výsledků roku 1990). Celostátní vedení atletiky neví, co hasit dříve. A k tomu je tu problém roky neřešený — škvárová dráha ústředního stadiónu je ve stavu, který nedovoluje na ní na jaře pořádat závody, k atletickému vybavení stadiónu se jeho dlouholetý otcem AZNP, později a. k. Škoda (otcem je totiž město, jelikož sportoviště budoval v akci Z MěstNV), choval více méně macešsky, a tak z pravidlům odpovídajících odrazových prken, střípláckých překážek, vrhačských klecí či japekových rozběhů zůstala jen torza. Dlužno dodat, že mnohé z těchto součástí ústředního stadiónu nemusely být dnes v takto žalostném stavu, kdyby se osoby za jejich opatrování placené o ně skutečně staraly...

Nevidíme ale věci jen černě a věříme, že sport, který přečkal období meziválečné krize, světovou válku, padesátá léta i dlouhé roky totalitního režimu (a připravil mimo jiné i dvojnásobného světového rekordmana a olympijského medailistu Jana Zelezného), přežije i čas potřebný k překonání současných ekonomických těžkostí — dědictví nashromážděných chyb.

Připomeňme si několik faktů charakterizujících právě končící sezónu:

Záctvo zcela jednoznačně vyhrálo přebor kraje, z republikového šampionátu přijela sprintérka Urbanová se dvěma medailemi a štafeta Helmich—Merta—Dobrovič a Kosina se stříbrem, těší i šestka dalšími umístění do 7. místa. Tot výsledek lepší umístění v letech předchozích.

Celky mladšího dorostu reprezentovaly město automobilů v národní lize: Hoši soutěž vyhráli na prasto přesvědčivě a posléze skončili po heroickém výkonu na vít-

kovickém tartanu v ČR družci a v CSFR třetí. Tím se chlapci zápsali velkými písmeny do oddílové historie. Píliři celku byli kromě již jmenovaných Vyroubal, Zeltami, Zikmund, Miller, Karásek, Lang ad. Divky se umístily ve skupině čtvrté. Starší dorostenci si vítězstvím v přeboru kraje vybojovali postup do národní ligy pro příští rok. Nejvýraznější osobností kolektivu byl medailista z halových mistrovství republiky na 3 km Nosálek. Z republikových přeborů na dráze si do Ml. Boleslavi odvezli borci v žlutomodrých dresech 7 medailí, z celostátního měření sil vzpomenuť tři kovy. Výrazný podíl na dosažení těchto úspěchů mají před rokem zřízené sportovní třídy SOUS a. k. Škoda, vedené trenérem O. Zákem.

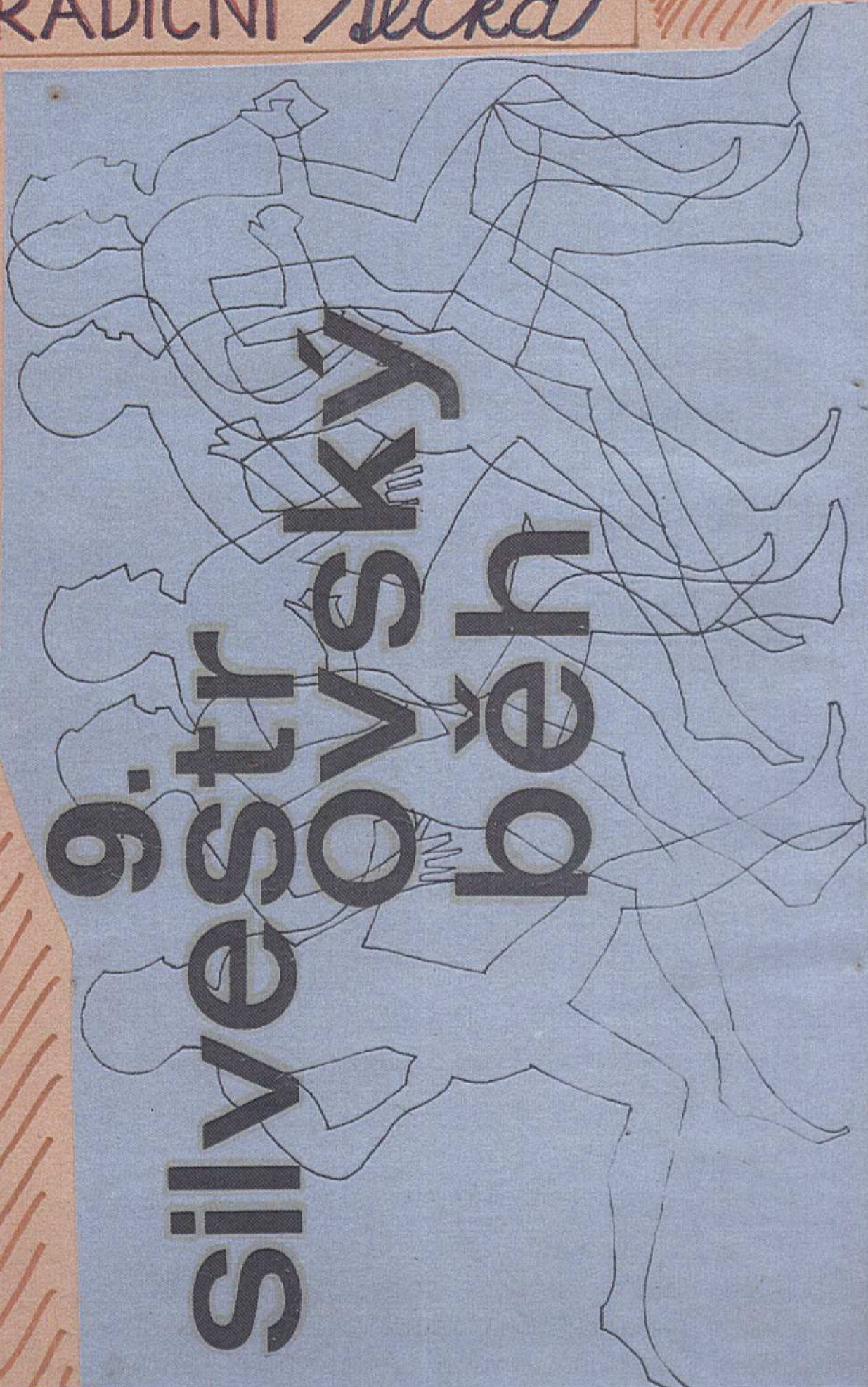
Soubor mužů Auto Škody s atlety Spartaku Praha 4 byl kořením napětí ve skupině II. národní ligy. Nakonec se na hřišti po posledním kole radovali středočeši, posléze však přišla známá diskvalifikace pro nedovolenou kombinaci startů a Mladoboleslavským zbyly oči pro pláč z druhé příčky. Před sezónou byly obavy, udrželi se tým žen ve II. národní lize. V průběhu pěti soutěžních kol se ale ukázalo, že při trošce štěstí a plně zodpovědnosti všech závodnic šlo pomýšlet na prvenství (zůstalo u 3. místa). Z individuálních výkonů zaslouží zvláštního vyznění juniorští středotrafafi Nepřašová a Vajsejt, klobouk dolů před závodnickým zápalem zkušených Jiřka, Budína i Havrdy (který potěšil jedinečným zlepšením oddílového rekordu na 400 m na 48.81 sekundy). Zatleskejme též zkušené vrhačce Kameníkové i nové rekordmance ve výšce žen (170 cm) Vyhnaníkové.

Po deseti letech se v září sešli opět bývalí boleslavští atleti, aby oslavili 65 let olympijského sportu č. 1 ve městě mezi Chlumem a Babou, a počítali si v pamětním almanachu curriculum vitae mladé pětadesátice i přesné a neúprné historické tabulky. [mk]

TRADIČNÍ *tečka*

**9. listopadu
silvestrovský
běh**

Prosinec 1990

31

Pondělí

Silvestr

V SADECH NA ŠTĚPÁNCE

trnka spěchal
slavit nejvíce

Devítka ročníků ma za sebou mladoboleslavský Silvestrovský běh, konaný tradičně v poslední den kalendářního roku dopoledne na Štěpánce. Škoda, že letošní ročník, resp. jeho účast, ovlivnila vlna chřipek a nachlazení. A tak pořadatelé ze ZRTV a oddílu atletiky TJ Auto Škoda při teplotě pár stupíků nad nulou uspořádali závod skutečně pro každého, chtěli jinek, pro závodníky 15 měsíční /E. Jílková/ až 70 leté /P. Dolenský/. Hlavní závod mužů na 3 km vyhrál dost překvapivě současný nejstarší ligový závodník týmu z města na Jizeře Petr Trnka. Druhý doběhl dlouho vedoucí favorit č. 1 dorostenec Jiří Nosálek, přední čs. běžec dorostenec-ké kategorie právě na trati 3 km. V běhu žen na 1 km zvítězila naprosto přesvědčivě oddílová kolegyně obou jmenovaných Ing. Dagmar Jílková. Do listiny vítězů závodu byla dále zapsána i jména nejlepších ze závodů mladších jako Lenky Kurkové, Zbyňka Habelta, Jitky Klackové, Stanislava Bejdy, Lukáše Hýska a dalších. Pořadatelé prozradili, že pro příští ročník, s přívlastkem jubilejní, připravují jednu novinku a zároveň zpestření na závěr programu - uvidíme !